

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

Асоціації «УкрПапір» — 10 років!

12 червня виповнилося 10 років з дня заснування асоціації українських підприємств целюлозно-паперової галузі «УкрПапір», яка співпрацює з органами влади, ЗМІ, громадськими організаціями, відстоюючи інтереси галузевих підприємств. Саме за її ініціативи паперовики мають власне професійне свято — День працівників целюлозно-паперової промисловості. З нагоди ювілею виконавчий директор асоціації «УкрПапір» Едуард Літвак надіслав колективу товариства привітання:

«Президія та Виконавча дирекція асоціації «УкрПапір» щиро вітають трудові колективи усіх підприємств-членів нашої спільноти з цією визначною датою та бажають усім нам подальшої наполегливості та нахнення в роботі на благо розвитку вітчизняної целюлозно-паперової промисловості та економічного потенціалу України в цілому!»

Фоторепортаж із місця події та подробиці святкування — на стор. 2-3.

У товаристві з робочим візитом побували швейцарські ІТ-фахівці — керівник Центру обробки даних і мережевих служб Мартін Кьолер та технічний спеціаліст Крістіан Сакач. Тут вони зустрілися з головою правління Андрієм Панченком, його заступником — директором Департаменту фінансів та обліку Віктором Пономаренком, виконавчим директором ДП «ВМІК» Іваном Тригубом, фахівцями ВІТІЗ, ключовими користувачами SAP та ін.

ІТ-колеги зі Швейцарії

Основним завданням цього візиту для ІТ-фахівців із Швейцарії було продовження робіт та формування основних рішень у рамках проекту уніфікації комп'ютеризованих робочих місць. У зв'язку з цим проведений тиждень був насичений спільною із малинськими колегами роботою над вивченням ситуації з перенесення локальних додатків на віддалені сервери до Швейцарії, що в подальшому дасть можливість нашим ІТ-користувачам виконувати свою роботу будь-де: чи то в офісі, чи то поза межами підприємства.

Мартін Кьолер трудиться в компанії WEIDMANN вже 20 років (починаючи від свого 16-ліття). Спершу працював по кілька днів на тиждень і паралельно навчався професії механіка, через п'ять років вирішив змінити сферу діяльності: і, здобувши відповідних фах, перейшов до ІТ-підрозділу компанії. Мартін побував на багатьох підприємствах групи WICOR, в Україну приїхав вдруге. Для Крістіана цей візит перший, тож він поділився з «Паперовиком» своїми враженнями:

— Мене приємно вразила гостинність і приязність українців, відчув це ще в аеропорту. Зізнаюся, перед поїздкою трохи хвилювався, але бачу, що ці хвилювання були безпідставними. Мені подобається в Україні, у вас дуже гарні краєвиди. Сподіваюся на водосховищі — наші озера значно менші, дуже велика річка Дніпро (ми бачили її з літака). Сподіваюся, прилетівши наступного разу до України, я матиму більше часу і зможу відвідати вашу столицю, аби познайомитися ближче з її видатними місцями.

На знімку: Крістіан Сакач і Мартін Кьолер з українськими колегами.

(Продовження. Початок на стор. 1.)

Саме під таким гаслом відбулося десяте, ювілейне Сімейне свято родини WEIDMANN, яке традиційно проходило на стадіоні ім. А. В. Деняченка. Понад дві тисячі людей — працівників ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» і ДП «ВМІК», членів їхніх родин та представників місцевої громади відвідали захід. Традиційно святкування розпочалося із спортивних змагань. У той час як футболісти Управління, Виробничого центру та ДП «ВМІК» розігрували кубок Сімейного свята, на іншому кінці поля тривали не менш запеклі «бої» любителів доміно і шашок.

Зрештою, у кожному зі змагань було визначено трійку призерів. У футболі перемогу святкувала команда Управління, срібло отримали футболісти ДП «ВМІК», а почесне третє місце дісталось виробничникам. Перше місце серед команд, що грали в доміно, здобули співробітники РБД, друге — цеху №3, третє — цеху №6. Одразу двоє членів родини Пліско стали призерами шашкового турніру: Олександр Пліско, інженер-електронік цеху КВПіА, відвоював у суперників бронзу, а його син, Євгеній — золото.

Опершій годині розпочалися майстер-класи та запроцьовали атракціони. Цього року любителіям хендмейду випала можливість освоїти ази гончарства, помалювати на воді, оздобити власноруч футболку або екорторбинку, виготовити ляльку-тильду та українські народні сувеніри, сплести собі браслета (або навіть кільця), зазирнули в світ китайської каліграфії, піддатися спокусі боді-арту... Найменші гості досхочу намалювалися пальчиковими фарбами та наліпилися, а потім подалися освоювати атракціони. Вибір розваг для дітей цьогоріч був

АТО-2013: Намалу ефірі

по істині багатим, зусібч на них чатували: електромобілі, надувні гірки-батуту, криві дзеркала, паркові шашки, ігри «Angry Birds», «Плюшки-колотушки», «Вовк, що ловить яйця», пневматичний тир, настільний футбол, аерохокей, ковбойська дуель, діяв ярмарок, під час якого юні sales managers продавали домашню випічку... Нічого не забули? Ах, так. При вході до стадіону кожен міг зробити неможливе — потрапити до телевізора і сфотографуватися в ньому на згадку.

О 15-й годині, виступом ансамблю ім. П. П. Вірського, розпочалися урочистості. Із вітальними промовами виступили представник голови наглядової ради — корпорації WICOR HOLDING AG Юрг Бруннер, директор з виробництва WET EA, генеральний директор WET AG Марсель Суттер, голова правління ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» Андрій Панченко, голова профкому Лариса Примаченко та секретар міськради Олексій Шостақ. Відбулося нагородження спортсменів та переможця творчої виставки — сушильника цеху №3 (а за сумісництвом талановитого художника) Олександра Струтинського. Директор виробничого центру Юрій Серебряков привітав начальника зміни цеху №6 Андрія Мельниченка — адже того дня він відсвяткував 20-річчя своєї праці на фабриці. Упродовж свята тривала лотерея, у якій щасливчикам дісталася 13 коштовних подарунків: праска, швейна машинка, блендер, соковичавниця, дрилі, хлібопічка, електром'ясорубка, пилосос, сушка для овочів, пароварка та мікрохвильова піч. Однак найбільше раділа родина юристконсульта Наталії Хаванської — адже саме їй пощастило виграти головний приз — пральну машину.

Ведучими «прямого ефіру» були Ірина Борисюк з каналу СТБ та Василь Логай, фіналіст проекту «Голос країни», які також потішили паперовиків своїми вокальними виступами. Співали того дня ще й за-

пальні шоу-гурт «Воля», «Горлиця-band», переможець проекту «Х-Фактор» Євген Літвінкович та заслужена артистка України Ірина Зінковська.

Усі охочі брали участь у конкурсах та отримували за це призи. Коли звечоріло, сцену, замість професійних артистів, окупували юні аматори — відривалися під «Ора, gangnam style» та запалювали дорослих своєю енергією: мами і тата, бабусі й дідуся танцювали неподалік, біля сцени. Не пошкодували гості, які дочекалися кульмінації свята — салюту, цього рік він був особливо гарним. Побачимося за рік — на тому ж місці у визначений час! До зустрічі!

Молодий і незалежний

Старші покоління не рідко лають молодь: мовляв, вона не поважає традиції, тільки про забави і думає... Молодість, в уваленні багатьох, неодмінно супроводжується нестачею життєвого і професійного досвіду, інфантильністю, емоційною незрілістю.

Натомість автор культової книги «Психологія лідерства» Ральф Стогділл стверджує, що поняття «вік» може трактуватися по-різному: є вік біологічний (кількість прожитих років) і соціально-психологічний (психологічна зрілість, соціальна активність людини). Психологічно зрілою людина може бути і в молодості, це, погодьтеся, перш за все залежить від неї самої.

У правдивості цього постулату мені доводилося переконуватися не раз, востаннє — під час знайомства з начальником конструкторського бюро — 30-річним Олександром Лепак, наймолодшим управлінцем нашого підприємства. Олександр Вікторович працював в КБ 2006 року — після закінчення зварювального факультету НТУУ «КПІ». Протягом 4-х років він працював інженером-конструктором під началом Ігоря Кисельова. Коли той вирішив піти на пенсію, Олександрові запропонували очолити КБ.

— Приймати підрозділ було трохи боляче, однак зараз я не шкодую про такий свій крок. Коли я тільки прийшов на фабрику, конструктори готували креслення вручну, на кульманах. Проте час не стоїть на місці — того ж року ми почали впроваджувати систему автоматизованого проектування «КОМАС-3D», працівники пройшли необхідне на-

вчання. Тепер замість олівця послуговуємося комп'ютерною мишкою.

Конструкторське бюро займається розробкою проектно-конструкторської документації для підтримки діючих об'єктів інфраструктури і створення нових. Останні найбільш значні завдання, над якими працювали наші інженери-конструктори, це проект реконструкції ПРМ-15 та проект перенесення складу в цех №5 (раніше він знаходився в тій будівлі, де нині діє виробництво пресованих кілець і захисних ковпачків ДП «ВМК»).

Разом з Олександром Вікторовичем у конструкторському бюро трудиться четверо досвідчених інженерів-конструкторів, Світлана Литвинова та Тамара Шаріпова працюють на фабриці по 25 років, Вікторія Гордійчук — 22, а Оксана Гордієнко — 8.

— Наші взаємини ґрунтуються на взаємоповазі та відповідальному ставленні до роботи, розповів керівник, — будь-які спірні питання розв'язуємо шляхом переговорів, по-доброму. Головне — це аби робота була виконана якісно і вчасно.

Психологи вважають, що управлінським і професійним досвідом керівник починає володіти тоді, коли він аналізує результати своєї діяльності і робить правильні висновки. Досвідом стають тільки ті життєві і професійні події, які осмислені, пропрацьовані людиною і стали частиною її внутрішнього світу.

Олександр Лепак йде саме таким шляхом — найбільш він вимогливий до себе. На його думку, людина має постійно працювати над собою. Олександр цікавиться фаховою літературою, самостійно студіює англійську, приміром, зараз

читає англійську книгу «Handbook of Paper and Board» — про технологічні особливості виготовлення паперу і картону, а про маркетингову ситуацію на світовому целюлозно-паперовому ринку дізнається із бельгійського журналу «Pulp & Paper International». Захоплюється спортом — тричі на тиждень відвідує тренажерну залу. Олександр не любить сидіти на місці, подорожує, мріє відвідати Чорногорію та Хорватію

Він зник до самостійності — неodrужений, проживає окремо від батьків.

— Незалежність коштує дорого, але вона того варта, — вважає Олександр.

А ми, напередодні Дня молоді, бажаємо Олександрові і всім молодим (і за паспортом, і за станом душі) паперовикам, — не зупинятися на досягнутому, ставити нові амбітні цілі, і, взявши собі в союзники оптимізм і здорові амбіції, рухатися назустріч новим орієнтирам. Тоді молодість залишиться з вами на довгі роки, ставши часткою багатого духовного світу.

Оздоровча програма триває

— Працівники товариства мають можливість оздоровитися із частковою компенсацією вартості путівки від підприємства, — розповіла Лариса Примаченко.

Схема відшкодування коштів лишилася незмінною: працівник, що придбав за власний рахунок путівку (або курсівку) на санаторно-курортне лікування після повернення з відпочинку має подати до профкому документи, які під-

твердять факт оплати: зворотній талон до путівки або чек про придбання курсівки. Це стане підставою для відшкодування йому частини вартості путівки — 2 тисячі гривень.

— Популярністю серед паперовиків, що мають проблеми із опорно-руховим апаратом, користується відпочинок у близьких нам Денишах. Доба перебування там обходиться у 230 грн, лікують сакськими грязями, родоновими ваннами, лікувальною гімнастикою в басейні, моршинською водою та ін. У

Моршин і Трускавець ідуть ті, хто має захворювання органів травлення, у середньому день лікування і відпочинку коштує близько 260 грн. Також популярний Бердянськ. Втім, ви можете обрати для оздоровлення і будь-який інший санаторій України, а профком, за потреби, допоможе забронювати путівку.

За словами Лариси Євгенівни, на 2013 рік від Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності для працівників товариства передбачено 7 путівок, дві з них вже виділили — одна людина оздоровлювалася в Ялті, ще одна — в Закарпатті.

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.

Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.

Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. E-mail: info.wmpm@wicor.com

Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні ТзОВ «Борис і компанія», м. Київ, вул. Леніна, 64.

Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця.

Відповідальність за достовірність публікації несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилення на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».